

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 29 mars 1895, kl. 3 e. m.

*Konstitutionsutskottets memorial, i anledning af kamrarnes
skiljaktiga beslut vid behandling af utskottets utlåtande
n:o 4 rörande väckta motioner om ändring af § 52
regeringsformen och § 33 riksdagsordningen.*

I motion till innevarande Riksdag hade herr *O. B. Olsson* i Maglehult föreslagit sådan ändring af § 52 regeringsformen och § 33 riksdagsordningen, att Riksdagens kamrar skulle hvar för sig bland sina ledamöter utse talman samt en förste och en andre vice talman, äfvensom att, vid samtidigt förfall i en af kamrarne för både talmannen och vice talmännen, en af kammarens öfriga ledamöter skulle, på sätt vid val af talman eger rum, utses att tjänstgöra såsom talman för tillfället.

Härjemte hade herr *G. Rydning* uti väckt motion föreslagit antagandet af följande tillägg till § 33 riksdagsordningen:

Vid samtidigt förfall för både talmannen och vice talmannen i någon af Riksdagens kamrar utses af denna kammare under enahanda ordförandeskap, som nyss är nämndt, en af kammarens öfriga ledamöter att tjänstgöra såsom talman, till dess förfallet upphört.

I afgifvet utlåtande öfver dessa motioner hemställde konstitutionsutskottet, dels att såsom hvilande för vidare grundlagsenlig behandling måtte af Riksdagen antagas det i herr Olssons motion framställda förslag till ändring af ifrågavarande grundlagsparagrafer, dels ock att herr Rydings motion icke måtte till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Enligt protokollsutdrag, som till utskottet ankommit, hafva Riksdagens kamrar, med afslag å hvad utskottet i nämnda utlåtande hemställt, såsom hvilande till vidare grundlagsenlig behandling antagit, Andra Kammaren det i herr Rydings motion väckta förslag om tillägg

till § 33 riksdagsordningen, samt Första Kammaren ett förslag till sådant tillägg af följande lydelse:

Vid samtidigt inträffande förfall för både talmannen och vice talmannen i någon af Riksdagens kamrar utses under enahanda ordförandeskap, som nyss är nämndt, en af kammarens öfrige ledamöter att såsom talman tjenstgöra, till dess förfallet upphört.

Frågan om rätt för kamrarne att sjelfva utse talmän och vice talmän har sålunda genom kamrarnes sammanstämmande beslut förfallit.

Beträffande åter frågan om ett tillägg till § 33 riksdagsordningen, afseende att meddela bestämmelse om huru det skall förfaras, i händelse talmannen och vice talmannen i någon af kamrarne äro på en gång hindrade att tjenstgöra, hafva båda kamrarne fattat beslut om införande i berörda § af en dylik tilläggsbestämmelse. De å ömse sidor antagna tilläggen äro i hufvudsak sinsemellan öfverensstämmande, men i afseende å formuleringen förefinnas några smärre olikheter. Dessa äro dock af den obetydliga beskaffenhet, att en sammanjemkning af kamrarnes skiljaktiga beslut i förevarande hänseende lätteligen bör kunna ske. Utskottet föreställer sig nemligen, att såväl ordet »inträffande» uti den af Första Kammaren antagna lydelsen som orden: »af denna kammare» i den af Andra Kammaren antagna lydelsen böra såsom helt och hållet obehöfliga kunna uteslutas, samt att tilläggets formulering i öfrigt må kunna godkännas i enlighet med Andra Kammarens beslut.

Utskottet hemställer alltså,

att kamrarne, hvar för sig med frånträdande af sitt fattade beslut angående tillägg till § 33 riksdagsordningen, måtte antaga såsom hvilande för vidare grundlagsenlig behandling ett förslag om tillägg till nämnda §, så lydande:

Vid samtidigt förfall för både talmannen och vice talmannen i någon af Riksdagens kamrar utses under enahanda ordförandeskap, som nyss är nämndt, en af kammarens öfriga ledamöter att tjenstgöra såsom talman, till dess förfallet upphört.

Stockholm den 26 mars 1895.

På utskottets vägnar:

O. BERGIUS.